

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.268/2012/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a Kecskeméti 12. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tuzáné dr. Gémes Éva ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - a Czippán Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czippán Bánk ügyvéd) által képviselt **alperesi kft neve (címe)** alperes ellen cégbírószági végzés hatályon kívül helyezése és egyéb iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. május 2. napján kelt 10.a.G.40.076/2012/5. számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, a Kecskeméti Törvényszék Cg.... számú változásbejegyző végzésének hatályon kívül helyezése iránti keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 72.000 (Hetvenkettőezer) Ft meg nem fizetett eljárási illetéket - mulasztási bírsággal együtt lelet alapján - fizessen meg az állami adóhatóság előírása szerint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 96.000 (Kilencvenhatezer) Ft meg nem fizetett eljárási illetéket - mulasztási bírsággal együtt lelet alapján - fizessen meg az állami adóhatóság előírása szerint.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 48.000 (Negyvennyolcezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által pontosított illetve kiegészített tényállás az alábbi:

Az alperesi kft tagjai - egyenlő részesedéssel - a felperes és **(személy 1 neve)**, a felperes házastársa. Az alperes székhelye 2002. augusztus 30. napja óta a **(helység 1 neve, cím 1)** alatti közös családi házas ingatlanban van. A felperes és **(személy 1 neve)** házassági életközössége 2011. december 1. napján megszakadt, amikor a felperes közös gyermekükkel együtt elköltözött az édesanyjához a **(helység 2 neve, cím 2)** hrsz. alatti címre.

(Személy 1 neve) orvosi tevékenységét az alperesi kft. keretében végezte, a felperes ugyancsak egészségügyi tevékenységet végzett az alperesi kft-ben munkaszerződés alapján, ténylegesen azonban a munkavégzést a kft-vel kötött szerződés alapján a Kiskunhalasi Kórházban folytatta műtős munkakörben.

(Személy 1 neve) a megalakulástól, a felperes 2010. február 22. napjától volt önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője az alperesi társaságnak.

Az alperes társasági szerződésének 12.3. és 12.4. pontjai értelmében mindkét tag szavazati joga 150, a taggyűlés határozatait mindkét tag jelenlétében egyhangú döntéssel hozza meg.

(Személy 1 neve) ügyvezető a 2011. december 23-án kelt meghívóval 2012. január 10. napjára a társaság székhelyére taggyűlést hívott össze. A taggyűlés határozatképtelensége esetére a megismételt taggyűlés időpontját 2012. január 13. napjára tűzte ki. A taggyűlési meghívót a felperes részére a **(helység 1 neve, cím 1)** alatti címre küldte. A felperes a taggyűlés időpontjáról nem értesült, a taggyűlésen nem vett részt.

Az alperes a 2012. január 10. napján, kizárólag **(személy 1 neve)** tag és Dr. Czippán Bánk ügyvéd jelenlétében tartott taggyűlésen 1. napirendi pontként a felperessel szembeni kártérítési per kezdeményezését, 2. napirendi pontként a felperes ügyvezetésből való visszahívását tárgyalta. **(személy 1 neve)** ügyvezető megállapította, hogy a taggyűlés határozatképes, mert a felperest mindkét napirendi pont tekintetében a határozatképesség megállapításánál figyelmen kívül kell hagyni.

Az alperes a **(személy 1 neve)** tag által leadott szavazattal az 1/2012. (1.10.) számú határozattal döntött a felperessel szembeni kártérítési per indításáról, majd a 2/2012. (1.10.) számú határozattal azonnali hatállyal visszahívta a felperest az ügyvezetésből.

Az alperesi társaság 2012. január 13. napján megismételt taggyűlést is tartott, melyen szintén kizárólag **(személy 1 neve)** tag és Dr. Czippán Bánk ügyvéd jelent meg. A megismételt taggyűlésen a 2011. december 23-i meghívó szerinti napirendi pontok tárgyalására és a 2012. január 10-i 1/2012. (1.10.) számú és 2/2012. (1.10.) számú határozattal azonos tartalmú határozatok hozatalára került sor 1/2012. (1.13.) és 2/2012. (1.13.) szám alatt.

A 2012. január 10-i taggyűlésen hozott 2/2012. (1.10.) számú határozat alapján benyújtott változásbejegyzési kérelemre indult eljárásban a cégbíróság 2012. január

31. napján kelt Cg. ... számú végzésével - a létesítő okirat módosítása és cég telephelyére vonatkozó változás mellett - a felperes ügyvezetői jogviszonyát a cégjegyzékből törölte. A végzés a Céglőzöny 2012. évi ... számában, 2012. ...-án került közzétételre.

A 2012. február 16. napján kelt meghívóval négy napirendi pont tárgyalására az alperes újabb taggyűlését hívta össze **(személy 1 neve)** ügyvezető meghatalmazott jogi képviselője, dr. Czippan Bánk. A meghívó tartalmazta, hogy amennyiben a taggyűlés nem határozatképes, úgy változatlan napirenddel a megismételt taggyűlésre 2012. március 8. napján 15.30-kor kerül sor a társaság székhelyén. A felperes a taggyűlési meghívót megkapta.

Az alperes 2012. március 2. napján taggyűlést tartott, melyen a felperes nem jelent meg. Az alperes a 2012. március 2. napján, kizárólag **(személy 1 neve)** tag és Dr. Czippan Bánk ügyvéd jelenlétében tartott taggyűlésen 1. napirendi pontként az éves beszámoló elfogadását, 2. napirendi pontként telephely bejelentését, 3. napirendi pontként a felperes munkaszerződésének rendkívüli felmondással azonnali hatállyal történő megszüntetését, 4. napirendi pontként a társaság cégautó szabályzatának elfogadását kívánta tárgyalni. **(személy 1 neve)** ügyvezető megállapította, hogy a taggyűlés az 1-2. és 4. napirendi pont tekintetében nem határozatképes, míg a 3. napirendi pont tekintetében határozatképes, mert a felperest e napirendi pont tekintetében a határozatképesség megállapításánál figyelmen kívül kell hagyni.

Az alperes a **(személy 1 neve)** tag által leadott szavazattal a 3/2012. (III.2.) számú határozattal azonnali hatállyal megszüntette a felperes társasággal fennálló munkaviszonyát. Az alperes a 2012. március 2. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest a munkaviszonya aznapi azonnali hatályú munkáltatói felmondással történő megszűnéséről.

A 2012. március 8. napján délután 15.30 órára kitűzött megismételt taggyűlésről a felperesi jogi képviselő készített jegyzőkönyvet, amely szerint dr. Czippan Bánk közölte, hogy a felperes és jogi képviselője a taggyűlésről elkéstek, a taggyűlés befejeződött. Rögzítették tiltakozásukat, hogy 15.20 óra óta a székhely ingatlan rendelője előterében várakoztak, **(személy 1 neve)** a rendelését a kitűzött időpontra nem fejezte be, a taggyűlés el sem kezdődött. A jegyzőkönyvet **(személy 1 neve)** és dr. Czippan Bánk nem írta alá, azonban **(személy 2 neve)** ugyancsak rendelést folytató orvos és **(személy 3 neve)** asszisztens aláírásukkal igazolták, hogy a kitűzött időpontban a felperes és jogi képviselője a helyszínen tartózkodott.

A felperes keresetet terjesztett elő a Gt. 45. § /1/ bekezdése alapján a 2012. január 10-én és március 2-án meghozott taggyűlési határozatok, valamint a cégbírósi végzés hatályon kívül helyezése iránt, mert a meghozott társasági határozatok jogszabályba ütköznek. A január 10-i taggyűlés sérti a Gt. 144. § /1/ bekezdését, mivel a taggyűlésre meghívót nem kapott, annak megtartásáról semmiféle tudomása nem volt. Ennek ellenére a taggyűlési jegyzőkönyv azt állapította meg, hogy a

taggyűlés összehívása szabályszerű volt. Sérti a Gt. 20. § /5/ bekezdését, mert a taggyűlés határozatképességének megállapításánál kéttagú társaság esetében az első taggyűlésen mindkét tagnak jelen kellett volna lennie, és csak a megismételt taggyűlést tarthatta volna meg alperes a jelenléte nélkül. A legfőbb szerv tevékenységében minden tag részt vehet, és ez a jog mindegyik tagot megilleti abban az esetben is, ha valamely kérdés eldöntésénél nem szavazhat. A határozatképesség megállapításánál azt a tagot is számba kell venni, aki egyébként valamelyik napirendi pont kapcsán nem élhet a szavazati jogával. Hivatkozott a BDT 2007. évi 1575. számú döntésére. Az ügyvezető tisztségből történő visszahívás során a szavazati jogát nem lehetett volna elvenni, mert ez a napirend nem felel meg a Gt. 20. § /5/ bekezdésében felsorolt egyik kitételnek sem. Az ügyvezetői tisztségből történő azonnali visszahívásra alapot nem adott, annak oka kizárólag a házassági életközösségük megszakítása miatti bosszú.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes nem jelentette be lakcímének változását, ezért az ügyvezető, **(személy 1 neve)** joghatályosan csak a **(helység 1 neve, cím 1)** alá küldhette a taggyűlési meghívókat. Felperes átirányíthatta volna a leveleit, de ezt sem tette meg. Csak a perbeli taggyűléseket követően, a 2012. március 15. napján kelt levélben tájékoztatta a társaság ügyvezetőjét, hogy a levelezési címe megváltozott, de ehhez a levélhez sem csatolt hiteles okiratot, így a változásokat a cégjegyzékben átvezetni jogszerűen nem lehetett. December 23-án adta fel az aznapi keltezésű taggyűlési meghívót **(személy 1 neve)**. Mivel a felperes új lakcíme a cégjegyzékbe bejegyzésre nem kerülhetett okirat hiányában, alperes a taggyűlési meghívót mindkét taggyűlés esetén csak a felperes állandó és bejelentett, cégnyilvántartásban is szereplő lakcímére küldhette jogszerűen. A március 2-i taggyűlésre a meghívó elküldése a felperes tartózkodási címe pusztán amiatt történt meg, mert a 3. napirendi pont tekintetében nem csak mint tagot, hanem mint munkavállalót is szükségesnek tartotta az alperes értesíteni. A március 2-i taggyűlés meghívójának megírására **(személy 1 neve)** akadályoztatása miatt adott meghatalmazást a jogi képviselőnek, de a felperes tisztában is volt azzal, hogy az alperes jogi képviselője az eljáró ügyvéd, ezért nem érthette váratlanul, hogy a feladó az **alperesi kft.** helyett a Czippán Ügyvédi Iroda. A felperes ennek ellenére a március 2-i taggyűlésen nem jelent meg. A március 8-i ismételt taggyűlésen viszont megjelent, azonban taggyűlés ekkor nem volt, és a felperes sem kívánt taggyűlést tartani. Az általa felvett jegyzőkönyv a valós eseményeket nem tükrözi. A felperes által készített és felolvasott jegyzőkönyvből kiderül, hogy felperes taggyűlést nem kívánt tartani. Valószínűleg a feszült hangulat miatt nem került sor az ismételt taggyűlés megtartására. A felperes mindkét taggyűlésen meghozott határozatok tekintetében érintett volt, ezért a határozatképesség számításánál figyelmen kívül kellett hagyni. Ezen túlmenően az 1/2012. számú január 13-i keltű határozataival a megismételt taggyűlésen helybenhagyásra került a január 10-én meghozott határozat mindegyike. A jogszerűséget igazolja a cégbíróság bejegyző végzése. A munkaviszony megszüntetésére maga a felperes is javaslatot tett, amelyet alperes elfogadott volna, ha március 2-i hatály helyett nem javasolja felperes március 5-ét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2012. január 10-én meghozott 1/2012. (I. 10.) és 2/2012. (I. 10.) számú, továbbá a 2012. március 2-án meghozott 3/2012. (III.)

2.) számú taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyezte és megállapította, hogy a cégbíróság Cg. ... számú végzése jogszabálysértő, a végzést hatályában fenntartotta. Megkereste a cégbíróságot az alperesi kft. törvényes működése érdekében törvényességi felügyeleti eljárás keretében a szükséges intézkedések megtételére és a perindítás tényének cégjegyzékből való törlésére. Kötelezte az alperest 86.800 Ft összegű perköltség megfizetésére is. Megállapította, hogy a felperes azon előadását, mely szerint az alperes másik ügyvezetője, házastársa, **(személy 1 neve)** ismerte a felperes tartózkodási helyét, meggyőzően igazolta **(személy 1 neve)** felpereshez címzett 2011. december 22. napján feladott levele, amely egyértelműen helyesen, a felperes tényleges tartózkodási helyére került megküldésre. Miután az alperesi taggyűlés meghívójának feladására 2011. december 23. napján került sor, így az alperes másik ügyvezetőjének ezen időpontban pontosan tisztában kellett lennie azzal, hogy a felperes mely címen érhető el, ennek ellenére a taggyűlési meghívót a felperes cégjegyzékben szereplő, de tényleges tartózkodási helyéül már nem szolgáló lakcímre küldte el. Rámutatott, hogy amennyiben tudomással rendelkezik a kft. ügyvezetése a tényleges lakcímről, nem hivatkozhat az összehívás szabályszerűsége körében alappal arra, hogy a cégjegyzék szerinti címről hívta meg a tagot, ennél fogva a tényleges lakcímre küldés hiányában az alperes nem tarthat taggyűlést, azon - szabályszerű összehívás hiányában - érvényes határozatot sem hozhat. Megállapította, hogy a cégbíróság számára a cégeljárási szabályok nem írják elő annak igazolását, hogy a meghívó feladásra került a tag részére. Amennyiben azonban utóbb ismertté válik, hogy ez nem történt meg, és e körben a bíróság a bejegyzés alapjául szolgáló határozatot hatályon kívül helyezte, úgy a Ctv. 66. §-a szerinti jogkövetkezmények levonásának van helye. Ezen túlmenően rámutatott arra, hogy a határozatokat szabályszerű összehívás esetén sem lehetne érvényesnek tekinteni - ideértve a 3/2012. (III. 2.) számú taggyűlési határozatot is -, mivel a társasági szerződés akként rendelkezik, hogy csak mindkét tag jelenléte esetén határozatképes az első taggyűlés. Rámutatott ugyanakkor arra, hogy az érintettség kérdésében változott a gyakorlat az új Gt. hatályba lépése óta, ezért a felperes által hivatkozott BDT 2007/1575. számú eseti döntés jelen perben már nem helytálló. Miután a társasági jogi jogviszony alatt többek között éppen a vezető tisztségviselői jogviszonyt kell érteni, így ha a felperes jelen lett volna a taggyűlésen és a taggyűlés így határozatképes lett volna, abban az esetben sem szavazhatott volna az ügyvezetői tisztségből való visszahívásáról. Ezen túlmenően a Gt. 143. § /1/ bekezdése és 22. § /1/ bekezdése együttes értelmezéséből megállapítható, hogy a 2012. március 2-i taggyűlés összehívása nem felel meg a jogszabályoknak, Czippán Bánk ugyanis - a törvény vagy a társasági szerződés ezirányú felhatalmazása híján - nem volt jogosult a taggyűlés összehívására, a taggyűlési meghívó aláírására, az ügyvezetői feladatokat ugyanis csak személyesen lehet ellátni, képviselőnek nincs helye.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében állította, hogy a 2012. január 10-én és 13-án hozott 1/2012. (I. 10.), 2/2012. (I. 10.), valamint 1/2012. (I. 13.) és 2/2012. (I. 13.) számú határozatok jogszerűek, ezért kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének

elutasítását és annak megállapítását, hogy a cégbíróság ... számú végzése jogszerű. Arra az esetre, ha a jogszabálysértés bár megállapítható, de csekély jelentőségű, kérte a határozatokat a Ctv. 67. §-a értelmében hatályában fenntartani. Utalt arra, hogy az alperes

nem tudott arról, hogy a felperes aktuálisan hol tartózkodik, a céghez hivatalosan nem érkezett értesítés a felperes elköltözéséről, egyebekben pedig a felperes a mai napig felváltva használja a két címét. A Ctv. rendelkezései értelmében csak az ismert lakcímre lehet küldeni a taggyűlési meghívót, miután pedig a felperes titkolta a tartózkodási helyét, így az alperesi ügyvezető helyesen járt el a meghívó megküldésekor, az e körben felmerült bizonyítékokat az elsőfokú bíróság nem megfelelően mérlegelte. A 2012. március 2-án hozott 3/2012. (III. 2.) számú határozat vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a felperes abban a helyzetben volt 2012. március 8-án, hogy akár egyedül tarthatott volna taggyűlést, mégsem tartott. A felperes sem március 2-án, sem március 8-án nem mentette ki magát, a vele szemben felhozott kifogások ellen nem védekezett. Azt az elsőfokú ítélet helyesen állapította meg, hogy a felperesnek „cégjogi értelemben nem volt kötelessége kimenteni magát, munkajogi értelemben viszont ez elvárható volt tőle”. Munkajogi értelemben a taggyűlési meghívó kiküldése is jogszerű volt, cégjogi értelemben pedig legfeljebb csekély jelentőségű a jogsértés a jogi képviselő által történt aláírás folytán. Ezért kérte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság változtassa meg és e körben is utasítsa el a felperes keresetét. Amennyiben a másodfokú bíróság mégis azt állapítja meg, hogy a határozat jogszabálysértő - miután az cégjegyzék adatot nem érint -, kérte a határozat hatályában fenntartását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés kisebb **részben alapos**.

I.

Az ítélet tábla előrebocsátja, hogy habár mind a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. § /1/ bekezdése szerinti társasági határozatok bírósági felülvizsgálata, mind pedig a 2006. évi V. törvény (9 /1/ bekezdése szerinti változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti per jogvédelmi eszköz, a két pertípus azonban más-más célt szolgál és eltérőek a perben beálló jogkövetkezmények is. A kereseti kérelemből az következik, hogy a felperes a Gt. 45. § /1/ bekezdése szerinti társasági határozatok bírósági felülvizsgálata iránti kereseti kérelmének jogkövetkezményeként kérte a Ctv. 65. § /1/ bekezdése szerinti változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezését, s ezt a jogi álláspontot tartalmilag az elsőfokú bíróság is osztotta. Valójában ilyen összefüggés a két pertípus között nincs.

Amíg a társasági határozatok bírósági felülvizsgálata esetén a társaság szervei által hozott határozatok tekintetében a Gt-be és más jogszabályokba, valamint a társaság saját társasági szerződésébe ütköző valamennyi jogszabálysértés vizsgálatára lehetőség nyílik, úgy a Ctv. 65. § szerinti kontrollperben csak a cégbíróság által hivatalból észlelendő jogszabálysértésekre lehet megalapozottan hivatkozni. A változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti perben a Ctv. 65. § /3/ bekezdése értelmében - a forgalom biztonságához és a cégnyilvántartás

jogszabálysértésre lehet hivatkozni, amelyet a változásbejegyzési eljárásban a cégbíróságnak észlelnie kellett volna (BDT 2007/1716. számú eseti döntés). Mindez azt jelenti, hogy a kereset tartalmát, a peres bíróság vizsgálódásának kereteit lényegében a cégeljárás keretei, korlátai határozzák meg, a peres bíróság tehát tágabb értelemben a perben a cégbíróság eljárását vizsgálja felül, azt, hogy az adott eljárásban az irányadó jogszabályok és a kérelem alapjául szolgáló okiratok alapján helye volt-e a bejegyzésnek vagy sem.

A Ctv. a változásbejegyzési kérelmekkel kapcsolatosan pontosan körülírja, hogy milyen kérelem és milyen mellékletek becsatolására van szükség annak érdekében, hogy a társaság életében bekövetkezett változások a cégjegyzékbe közhitelesen bejegyezhetők legyenek. Miután azonban a változásbejegyzési eljárásban kötelezően és eshetőlegesen csatolandó okiratok között a taggyűlési meghívó nem szerepel, így kimondható, hogy a taggyűlési meghívó becsatolása és annak tartalmi vizsgálata meghaladta a cégbíróság vizsgálódási lehetőségeit. Egyebekben ezt az elsőfokú ítélet is megállapította (5. oldal 5. bekezdés első mondat), azonban miután következetesen nem különítette el a két külön, eltérő jogalkotói céllal szabályozott jogorvoslati eszközként igénybe vehető pertípust, így e megállapítás jogi következményeinek levonására sem megfelelően került sor. A változásbejegyzési kérelem elbírálásának időpontjában a cégbíróság előtt nem merült fel olyan adat, amiből a 2012. január 12-i taggyűlés összehívásának szabályszerűtlenségére lehetett volna következtetni, ezért a perbeli esetben olyan jogszabálysértés megállapítható nem volt, amit a cégbíróságnak a változásbejegyzést elrendelő végzés meghozatala előtt észlelnie kellett volna (BDT 2010/2304., BDT 2009/1965. számú eseti döntések). Az utóbb, csak a peres eljárás során tisztázott taggyűlés összehívási szabálytalanságok miatt viszont nem lehet a cégbíróság eljárását jogsértőnek kimondani, ezért miután a hatályos jogi szabályozás nem a társasági határozatok bírósági felülvizsgálata iránti megalapozott kereseti kérelem jogkövetkezményeként szabályozza a kontrollperék Ctv-beli szabályit, így utóbb, peres bíróság által jogsértőnek minősített taggyűlési határozat esetén sem lehet a cégbíróság bejegyző végzésének jogszerűtlenségét kimondani. Másként megfogalmazva: tény, hogy társasági határozatok hatályon kívül helyezése esetén a cégbíróságnak törvényességi felügyeleti eljárásban kell a jogsértő helyzet kiküszöbölését kikényszerítenie, azonban pusztán a taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránti perben hozott ítélet cégbírósági végrehajtásának kötelezettségéből nem következik a két különálló jogvédelmi eszközként szabályozott pertípus közötti, keresetlevélben és elsőfokú ítéletben írt összefüggés. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelmet elutasította.

II.

A társasági határozatok felülvizsgálata iránti kérelmek tekintetében az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott döntést hozott, a döntés valamennyi indokát azonban a másodfokú bíróság nem osztja. Lényeges körülmény az ügyben, hogy az alperesi társaság a Gt. hatálya alatt áll. A Gt. 45. § /1/ bekezdése szerint a gazdasági társaság bármely tagja kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra

hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik. A meghozott határozat jogszabályba ütközik, ha nem határozatképes taggyűlésen került elfogadásra. Ezért a perben érintett taggyűlések szabályszerűségével összefüggésben központi kérdés volt, hogy a határozatképességet meg lehet-e állapítani vagy sem. A határozatképesség azt a minimális arányt jelenti, amilyen arányban egy ülésen a részvételre jogosultaknak meg kell jelenniük ahhoz, hogy az ülés döntéseket hozhasson. A határozatképesség számítás - szigorúbb szabályozás lehetősége tekintetében eltérést engedő - főszabályát a Gt. 142. § /2/ bekezdése szabályozza. Ennek értelmében a Kft. legfőbb szerve, a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A társasági szerződés ennél nagyobb részvételi arányt is előírhat. Az alperes társasági szerződése élt a szigorúbb szabályozás lehetőségével, amikor kimondta, hogy érvényes határozatokat mindkét tag jelenlétében lehet csak hozni. Főszabály szerint így csak akkor tartható határozatokat is hozó taggyűlés, ha azon mindkét tag jelen van.

A főszabálytól eltérő határozatképesség számítási rendet azonban maga a Gt. határoz meg több rendelkezésében, melyeket figyelmen kívül hagyni nem lehet. Ezzel áll összhangban az alperes társasági szerződésének 16. fejezete is, amely szerint a társasági szerződésben nem szabályozott kérdésekben - többek között - a Gt. rendelkezései az irányadók. Ha a Gt. a határozatképesség sajátos számítási módját írja elő, ennek egyenes következménye, hogy ha a Gt.-ben írt sajátos határozatképesség számítási helyzet állapítható meg, úgy nem a társasági szerződés általános határozatképesség számítási főszabálya, hanem a törvény etekintetben irányadó kötelező rendelkezése érvényesül. Ha valamely ügyben az adott tag nem szavazhat - akár törvényi, akár szerződéses rendelkezés alapján -, az érintett tagot az e kérdésben való határozathozatal során (tehát nem általában) a határozatképesség számításánál figyelmen kívül kell hagyni.

A határozatképesség számításánál a felperes által hivatkozott BDT 2007/1575. számú eseti döntésből következő jogértelmezés több okból sem lehet irányadó jelen jogvita elbírálása tekintetében. Nyomatékosan értékelendő, hogy amíg a hivatkozott eseti döntés 1997. évi CXLIV. törvény (korábbi Gt.) alapján működő társaság és a korábbi Gt. alapján érvényesülő határozatképesség számítási szabályok alapján került közzétételre, addig jelen jogvitában a korábbi Gt. rendelkezéseinek alkalmazására nem kerülhet sor, így nyilvánvalóan nem lehet e jogvita elbírálására irányadó a korábbi Gt. értelmezésére kialakított bírósági joggyakorlat. Amíg a korábbi Gt. 18. § /5/ bekezdése úgy fogalmazott, hogy a határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség, vagy felelősség alól mentesít, illetve a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, továbbá az, akivel

Gf.III.30.268/2012/5. szám

a határozat szerint szerződést kell kötni, vagy aki ellen pert kell indítani, és ezzel összefüggésben a korábbi Gt. 18. § /4/ bekezdése mondta ki, hogy ha a gazdasági társaság tagja törvény, vagy a társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításán kívül kell hagyni; ehhez képest a Gt. 20. § /5/ bekezdése megfogalmazása szerint, ha a gazdasági társaság tagja törvény, vagy a

társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni. A határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség vagy felelősség alól mentesít, vagy a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, az, akivel határozat szerint szerződést kell kötni, aki ellen pert kell indítani, valamint az, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, vagy megszűnésére a határozat vonatkozik. A korábbi szabályozáshoz képest tehát a jelenleg hatályos szabályozás jelentősen pontosította azon ügykörök leírását, amelynél az érintett tag szavazati jogát nem gyakorolja, az a szabály pedig változatlan, hogy az ilyen tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni.

A Gt. 20. § /5/ bekezdés utolsó fordulata tartalmazza a korábbi szabályozáshoz képest nóvumként megjelenő azon pontosítást, hogy nem szavazhat az a tag, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, vagy megszűnésére vonatkozik a határozat. A Gt. 20. § /5/ bekezdése korábbi Gt. normáival lényegileg azonos szabályokat tartalmaz, azonban a norma szövegének megfogalmazása a korábbinál egyértelműbb. E pontosítás törvénybe iktatásának indokául egyértelműen azt jelölte meg a jogalkotó, hogy a korábbi Gt. lényegileg azonos tartalmú, de általánosabb megfogalmazású szabályozásának értelmezésére ellentétes bírói gyakorlat alakult ki, így az eltérő jogértelmezésekre tekintettel vált szükségessé a törvényi szabály pontosítása (2006. évi IV. törvény 20. § /5/ bekezdéséhez fűzött részletes jogalkotói indokolás). A Gt. 20. § /5/ bekezdéséhez fűzött részletes jogalkotói indokolás nevesített példaként említi a társasági jogi jogviszonyok körében a vezető tisztségviselői jogviszonyt, így a jelenleg hatályos jogi szabályozásból mind a jogalkotó akarata és szándéka szerinti teleologikus értelmezésből, mind a történeti összehasonlítás eredményeként az az egyértelmű logikai következtetés vonható csak le, hogy ha az érintett tag vezető tisztségviselő, úgy e társasági jogi jogviszonyának létesítésére, módosítására, vagy megszűnésére vonatkozó taggyűlési határozat tekintetében e tagot szavazásból kizárt tagnak kell tekinteni. Ezt az értelmezést támasztja alá az időközben kialakult bírói gyakorlat is, amely az ügyvezetői jogviszony létszakai egyértelműen a társasági jogi jogviszony keretébe sorolja (Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.240/2011/5. és Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.732/2010/7. számú döntései). Irányadó jogirodalmi álláspontokból is az a következtetés vonható le, hogy a határozatképesség számításánál - akár törvény, akár a létesítő okirat szabálya alapján - szavazati joggal nem rendelkező tagot a határozatképesség megállapítása szempontjából is figyelmen kívül kell hagyni (Kisfaludi András: Társasági jog. CompLex Kiadó 2007. 133. oldal).

A 2012. január 12-i taggyűlésnek kizárólag a felperes ügyvezetői tisztségből való visszahívása és a felperessel szembeni kártérítési per volt a napirendje, míg a 2012. március 2-i taggyűlés 3. napirendi pontja a felperes alpereshez fűződő szerződéses jogviszonyának megszüntetésére irányult. Mindhárom kérdés tekintetében a felperes szavazásból kizárt tagnak minősül - közvetlenül a törvényi példálózó felsorolás körébe eső kérdések és az értelmező gyakorlattal a kizárt kérdéskörökbe sorolható napirendi kérdés tekintetében. A határozatképességet határozatonként külön-külön kell számítani, így a fentiek szerint e napirendi pontok vonatkozásában a felperes, mint szavazásból törvény

útján kizárt tag a határozatképesség számításánál is figyelmen kívül kell maradjon. Ezért helyesen állapította meg a taggyűlési jegyzőkönyv, hogy a 2012. január 10-i taggyűlést, valamint a 3. napirendi pont tekintetében a 2012. március 2-i taggyűlést határozatképesnek kell tekinteni.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a taggyűlések a tárgyalt napirendi pontok tekintetében - az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben - határozatképesek voltak, azonban az alábbiak szerint érvényes határozatok hozatalára egyéb okból nem kerülhetett sor. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a perben felmerült bizonyítékok együttes mérlegeléséből arra a következtetésre lehet jutni, hogy a 2012. január 10-i taggyűlésre szóló meghívó nem szabályszerűen került kézbesítésre a felperes számára, az ezzel összefüggésben kifejtett elsőfokú bírósági érvekkel a másodfokú bíróság teljes körűen egyetért, azt megismételni nem kívánja. Amennyiben a taggyűlési meghívó kézbesítése nem volt megfelelő, ennek jogi következménye, hogy szabályszerű összehívás hiányában a taggyűlés sem lett volna megtartható, és azon egyetlen jogszerű határozat sem születhetett volna.

A 2012. március 2-i taggyűlésre szóló meghívó átvételét a felperes nem vitatta (5. számú jegyzőkönyv 4. oldal), így a meghívó küldésének körülményei miatt szabályszerűtlennek tekinteni a 2012. március 2-i taggyűlést nem lehet. Osztja azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját a 2012. március 2-án tartott taggyűlés egyéb okból - a taggyűlés nem ügyvezető általi összehívásával - felmerült szabályszerűtlenségével kapcsolatban, így az e taggyűlésen hozott határozat is jogszabálysértő. A peres felek közötti jelen társasági jogi jogvitában az alperesi fellebbezésben hivatkozott taggyűlésről való „munkajogi értelemben és cégjogi értelemben” való távolmaradás, illetve annak kimentése nem értelmezhető, e hivatkozásnak a jogvita elbírálása szempontjából relevanciája nincsen, így az elsőfokú ítélet megváltoztatására az alperesi fellebbezésben hivatkozottakra tekintettel nincs lehetőség.

Az alperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében és a fellebbezésében is utalt arra, hogy a megismételt taggyűlésen hozott 2012. január 13-i határozatokkal a január 10-i taggyűlési határozatok megerősítésre kerültek, és a felperes „terhére rőttá”, hogy a második meghívó alapján miért nem tartott megismételt taggyűlést akár egymaga 2012. március 8. napján. Az alperesi hivatkozások alapvetően téves kiindulópontból gyökereznek. A Gt. 142. §-ából következően megismételt taggyűlés tartására fogalmilag csak akkor kerülhet sor, ha a szabályszerűen összehívott taggyűlés nem volt határozatképes. Megismételt

Gf.III.30.268/2012/5. szám

taggyűlés tartására esetünkben több okból sem kerülhetett sor, sem az első, sem a második időpont vonatkozásában. Egyrészt miután az alperes mindkét alkalommal szabályszerűtlen módon hívta össze a taggyűlést, így a nem megfelelően kiküldött meghívó, illetve a szabályszerűtlen meghívó alapján megismételt taggyűlésen sem születhettek jogszerű határozatok. Másrészt a taggyűlés megismétlése csak akkor kerülhet szóba, ha határozatképesség hiánya állapítható meg az első taggyűlésen. Amennyiben a 2012. január 10-i taggyűlés megtartásra és a 2012. március 2-i taggyűlés a tárgyal

napirend kérdésében megtartásra került, úgy a tárgyalat kérdésekben nem merülhet fel megismételt taggyűlés tartásának szükségessége. A perbeli esetben az alperes 2012. január 10-i taggyűlése - saját hivatkozása szerint is - határozatképes volt, és ugyanez igaz a 2012. március 2-i taggyűlésre az ott tárgyalat kérdést illetően. A megismételt taggyűlésnek - a jogi szabályozás egyértelmű céljából következően - nem lehet joghatása az sem, hogy egyéb okból szabályszerűtlen taggyűlésen hozott határozatot megerősítsen, így a 2012. január 13-i megismételtnek nevezett taggyűlésen hozott határozatoknak a 2012. január 10-i határozatokat megerősítő joghatálya fogalmilag nem lehet. A 2012. március 8-i időpontban pedig legfeljebb a meghívóban szereplő, de határozatképtelenség miatt nem tárgyalat napirendi kérdésekben merülhetett volna fel megismételt taggyűlés tartása, de erre a perben ismertté vált adatok szerint nem került sor. Hangsúlyozandó, hogy a felperesi kereset - helyesen - nem is érintette az alperesi ellenkérelem szerinti „megismételt taggyűlések” kérdését, így az alperesi fellebbezés ezzel összefüggő hivatkozásainak a jogvita kimenetele szempontjából relevanciája nem lehetett.

Összességében a fentiek alapján a másodfokú bíróság a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése tekintetében az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Figyelemmel arra, hogy a felperes kereseti kérelmében két különböző taggyűlésen hozott társasági határozatok bírósági felülvizsgálatát kérte, ezen kívül pedig a fentiek szerint elkülönülő pertípusnak minősülő változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezését is kérte, így kereseti kérelmei között valóságos keresethalmazat állt fenn. Ennek következménye, hogy a felperesnek a három önálló kereseti kérelem vonatkozásában külön-külön merült volna fel kereseti illeték lerovási kötelezettsége. Miután mind a kontrollper, mind pedig a társasági határozat felülvizsgálata iránti per meg nem határozható pertárgyértékűnek minősül, az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) értékegybefoglalási szabálya pedig az illetékalap meghatározásához csak azon igények értékének összevonását teszi lehetővé, ahol az eljárás tárgyának értéke megállapítható (Legfelsőbb Bíróság Pfv.X.20.478/2010/6. számú döntés, mely hozzáférhető a Kúria határozatainak adatbázisában), így a felperesnek a kereseti kérelmére összesen 108.000 Ft összegű eljárási illetéket kellett volna lerónia. Miután nem ilyen mértékű illeték lerovására került sor, ezért a meg nem fizetett illeték vonatkozásában a másodfokú bíróság az Itv. 74. § /2/ bekezdése szerint határozott.

- 12 -

A helyes összegű, felperest terhelő illeték fizetési kötelezettség mellett sem látta indokoltnak azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által a felperes javára megítélt perköltség összegének módosítását, tekintettel arra, hogy az ügyvédi munkadíjra vonatkozó külön megállapodás becsatolása hiányában a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/ bekezdése figyelembevételével a keresetlevél elkészítésével és egy tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben felmerülő ügyvédi munkadíj és a helyes összegű illeték mellett az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása folytán megváltozott pervesztességi-pernyertességi arányok figyelembevételével sem indokolt a felperesnek járó perköltség felemelése, mert az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség megközelítőleg azonos a fentiek szerint összesen számítható eljárási költséggel.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az alperes sem a megfelelő összegű eljárási illetéket róta le fellebbezésére, holott a fentiek szerint a három különböző kereseti kérelem vonatkozásában hozott elsőfokú ítéleti rendelkezéseket teljes körűen vitatta fellebbezésében. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az Itv. 74. § /2/ bekezdése értelmében kötelezte az alperest a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Az alperes fellebbezése kisebb részben vezetett eredményre, miután azonban az alperes másodfokú perköltiségeként mind eljárási illeték, mind pedig a fellebbezés elkészítésével összefüggésben felmerülő ügyvédi munkadíj figyelembe vehető, a nagyobb részben pernyertes felperes vonatkozásában viszont kizárólag a másodfokú tárgyaláson való megjelenéssel és szóbeli ellenkérelem előterjesztésével összefüggő ügyvédi költség számolható el, így az egymással szemben érvényesíthető másodfokú költségek szembeállítására folytán a kettő különbözeteként kötelezte a másodfokú bíróság a felperest 48.000 Ft összegű másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Szeged, 2012. november hó 12. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró